

Urtzi Urrutikoetxea

KAZETARI ETA IDAZLEA

Nazio zatiezina

Aspaldi esan genuen, baina eurek esan dute orain: ez daukagu lekurik Espainian. Eta baietz esaten zigutenak nabarmen geratu dira. Independentziarik gabe ba ei zegoen estatu hau denon aterpe izatea, desberdintasunean baturik, deitu federalismo edo eman beste edozein izen. Eta ideia horretara limurtu zirenek Espainia seduzitu zela zioskuten, baina Espainiak agerian uzten du zer den, aukera duen bakoitzean: futboleak bikain ibilita ere, ezin umiltasun ariketarik egin, ezin aprobetxatu beren selekzioan diharduten katalanak zein euskaldunak integrazio atsegina bultzatzeko, hor ere espainiar sentitzen ez garenak umiliatzera jo behar izan dute, nazionalismo atzerakoi eta narratsena aterata. Egunotan kaleetan gorri-horiak baino ez du izan lekua, Espainiaren beste erdia ei den ikur errepublikar bakar bat ez dut ikusi. Zer esanik ez estatu plurinazionalak izan litzakeen beste nazioetako banderak.

Behinola, une labur batez, egin zuten ahalegina ikurrina eta beren piperpotoa maila berdintsuan agertzen, biak geureak ditugula sinestarazten, baina honezkero horretan ere ez dute galtzen ahaleginik. Garai batean indarkeria barik dena zela posible esaten zuten; gero, hitza hartuko zietela sumatuta ñabardurak etorri ziren,

DANI BLANCO

«
Zortzi aldiz errepikatu
dute nazio zatiezina dela,
eta behin ere ez, zein den
zatiezintasun horren
berme. Ez dago esan
beharrik zertarako
dagoen armada
»

prezio politikorik ezin ordaintzea eta abar, eta azkenean, dagoena dagoela eta horretan integratzea besterik ez dugula.

Auzitegi Konstituzionalak argi utzi du: benetako federalismoa Konstituziotik kanpo dago, estatuaren ikuspegi plurinazionala ez dago egikaritzetik. Kataluniako nazioari zentzu juridikoa ematea “bateraezin eta kontraesankorra da Espainiako Nazioaren zatiezintasunarekin”. Ba horixe dago, lagunok: estatutuek eman beharrekoa emanda, eta Konstituzioak egin daitekeenaren mugak argi zehaztuta. Konstituzio hori aldatzeko, espainiarren ordezkarien bi heren behar dira, PSOEk eta PPk oniritzia eman ezean ez dago deus aldatzerik, katalanen ordezkarien ehuneko 85ek adostuta ere.

Eta kartak mahai gainean jarrita, federalistek onartzen dute argudiorik gabe utzi dituztela, eta Konstituzioa aldatzea baino zentzu handiagoa daukala, orain eta hemen, autodeterminazio ariketa zuzena egitea. Euskal Herrian eta Katalunian gatazkaren funtsa hor dago. ETArrik gabe ere, milaka euskaldun eta katalani benetako terrorea ematen diena aurrean duten estatua da. Zortzi aldiz errepikatu dute nazio zatiezina dela, eta behin ere ez, zein den zatiezintasun horren berme. Ez dago esan beharrik zertarako dagoen armada. ■

TXANDAN

Andoni Mujika

Gauza bitxia gertatu zaigu euskaldunoi: enteratu garenerako lehendakari espainol bat daukagu Euskal Herrian. Ez lehendakaria bakarrik; zenbait erakunde eta aginte lekuetan ere espainolak daude makilarekin. Nik ez ditut espainolak gorroto. Gorrotatzen ditut Euskal Herrian espainol direnak, eta gehiago, agintetan badaude. Ikusi nahi ez bada ere, Euskal Herriak inbasio esanguratsu eta bitxia jasan izan du. Aurreko mendeko bigarren zatian, inbaditzaile pobreak iritsi ziren gure herrira neurririk gabe. Jatorrizko euskaldunak politika honetan badaukagu erantzukizunik (gure

Lehendakari

fabrikak hornitu genituen hauekin eta jokia egin genion Francori). Bestetik, euskal ezkerak ere ez zuen alarma

hori behar zen unean jo eta langile zapalduarekin batera egin zituen hainbat ibilbide. Gehiago esango dut, ez zuen ausardiarik eduki gauza oinarritzkoak bereizteko. Koherentziaren izenean ingenuoa izan zen. Espainol pobre multzoa, dagoeneko, ez da ez hain pobrea, ez pobre soziologikoa ere. Politikoa da. Urgenteena orain, ikuspegi abertzaleetik, batasuna eta inteligentzia dira. Alderdi abertzaleek eskaini behar diote horrenbeste Euskal Herriari. Asmatuko al dute lehentasuna jartzen eta proiektua(k) formulatzen. ■